

τος και εκείνου εις τούς μαθητάς, τὸ ὅλον δραχμαὶ 7, μετὰ τῆς προσδοκίας καὶ τῶν ἐφέξης τῶμων. Μετὰ ταῦτα προσφέρεται εἰς τούς μαθητάς *Δογματικὴ Θεολογία*! δρ. 3.25. Δὲν ἐτελειώσαμεν. Ὁ αὐτὸς Καθηγητὴς ἀπαιτεῖ νὰ ἀγοράσουν οἱ μαθηταὶ, ὅπερ καὶ ἐπραξαν, τὴν *Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν*, δρ. 2.50, καὶ τὴν *Ἀλήθειαν τῆς Οἰκουμένης Ἐκκλησίας*, δρ. 5! Καὶ ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ὅσῳ νὰ τελειώσῃ τὸ ἔτος, ἔχει ὁ Θεός. Καὶ ἀπ' ὅλα αὐτὰ θὰ προφθάσῃ νὰ παραδῶσῃ 80 μόνον σελίδας Κατηχήσεως. Τώρα φαντασθῆτε ἂν δι' αὐτὸ τὸ μάθημα ἀπαιτεῖται τόση δαπάνη, τί συμβαίνει κατ' ἀναλογίαν διὰ τὰ ἄλλα μαθήματα.

Τὰ κακόμοιρα τὰ ἐκθετα! Σήμερον εὐρέθη ἐν τοιοῦτο νεκρὸν περιτυλιγμένον λινάτσῳ ἐξωθεν τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Καρίτση.

Ἐν Πειραιεὶ οὐδεὶς προσεβλήθη ὑπὸ εὐλογίας· 50 ἄτομα ἐνεβολιάστησαν.

Τέλος πάντων ἀπεφάσισεν ἡ γείτων μας Τουρκία νὰ ἐκδῶσῃ καὶ μίαν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν κατὰ ἐνὸς τῶν ἀπείρων ληστῶν τῆς. Ἡ ἀπόφασις εἶνε ἀληθὲς δὲν ἐξεδόθη ἀκόμῃ, ἀλλ' αἱ ἀνακρίσεις μέχρι τῆς ὥρας ἐπιβαρύνουσι φοβερὰ τὸν παραδοθέντα ληστὴν, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ᾔνοι κατὰ τὴν ἐν Σμύρῃ τοῦλάχιστον προδιάδοσιν, ὁ θάνατος. Φόνος, ἀρπαγαὶ καὶ ὅλα τὰ παρομαρτοῦντα ἀείποτε τῇ ληστείᾳ εἶναι τὰ ἐπαθλα τοῦ ἀγριανθρώπου αὐτοῦ, ὅστις ὀνομάζεται *Κέλ-Χασάρ*. Καὶ νὰ τὸν ἰδῆτε, δὲν θὰ τὸ πιστεύσετε! Εἶναι ἓνας ἰσχνός, μᾶλλον κοντός καὶ μὲ λεπτὸν μύστακα *Ζεϊθέκος*, τοῦ ὁποίου οὔτε τὸ βλέμμα, οὔτε ἡ μορφὴ, οὔτε τὸ ἀνάστημα ἐνέχουν τι τὸ ἐκτακτὸν ἢ τὸ τρομακτικόν.

Τὰς πρώτας ἡμέρας διήρχετο ἐλευθέρως ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς

Σμύρνης. Μάλιστα ἂν θέλετε, ἦτο καὶ τὸ ἐπίσημον πρόσωπον τῆς ἡμέρας, καθὼς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἀκόμῃ παραδοθέντες λησταί. Τόσον ὥστε πολλοὶ εὐρίσκοντο οἱ ζηλεύοντες τὴν θέσιν του. Καὶ βέβαια, ἀφοῦ, μὲ 1000 ἢ 1500 ἴσως λίρας εἰς τὸ θυλάκιον, διήρχετο ἐλευθέρως τὰς ὁδοὺς, ἐποτιζέτο διὰ τῶν χρημάτων τῆς δημαρχίας, ἐθεωρεῖτο τρόπον τινα ὡς τὸ ἄνθος τῆς ὀθωμανικῆς γενναιότητος, καὶ ἦτο τὸ ἐπιβλεπτότερον πρόσωπον τῆς Σμύρνης.

Ἄλλ' αἴφνης ἐπῆλθε μήνυσις ἐπὶ φόνῳ, ὅθεν καὶ ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἡ προσεχὴς καταδικαστικὴ ἀπόφασις. Ὅπως δὴ ποτε ὅμως ἡ κεφαλὴ τοῦ διαβητοῦ ληστοῦ ἐσεται πάντοτε ἀσφαλὴς, διότι ἡ φιλευσπλαγχνία τοῦ Παδισάχ δὲν ἐπιτρέπει, ἀπὸ καιροῦ ἤδη, τὰς θανατικὰς ἐκτελέσεις.

Ὁ Φαλέζ, μεταβὰς τὴν δευτέραν προχθὲς εἰς τὴν δημαρχίαν, πρὸς θεώρησιν τοῦ φιλλαδίου τῆς ἐξ 126 δραχμῶν κατὰ μῆνα συντάξεώς του, ἀπήντησε σωρὸν συναδέλφων τοῦ ἱσταμένων εἰς τὴν κλίμακα.

— Χαῖρ-ολά, ὁρὲ γεροντόλικοι, τοὺς λέγει, τί τρέχει καὶ δὲν ἀνεβαίνετε;

— Δὲν θέλουν, τῷ ἀπαντᾷ, χήρα τις, νὰ υπογράψω τὴ μαύρη σύνταξί μας καὶ ὁ σπητονοικοκύρης μου θὰ μὲ βγάλῃ στὸ δρόμο.

— Πῶς τοῦτο; ἠρώτησε τότε γραφεὰ τινα, ἅμα τῇ ἀνδρῶ του.

— Διότι, ἀπήντησεν ὁ γραφεὺς, δὲν ὠρκίσθησαν ἔτι οἱ νέοι πάρεδροι, τῶν δὲ παλαιῶν ἔληξεν ἡ δικαιοδοσία.

— Δὲν εἶναι λοιπὸν οὐδεὶς ἐδῶ; δὲν ὑπάρχει ἐξουσία;

— Ὅταν ὠρκισθῶσιν, ἀπήντησε σοβαρῶς ὁ ὑπάλληλος.

Ὁ Φαλέζ τότε μετέβη εἰς τὸν οἶκον παλαιοῦ παρέδρου.

— Δὲν δύναμαι, τῷ λέγει ἐκεῖνος, νὰ υπογράψω, διότι ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀκτωβρίου ἔπαυσα νὰ ᾔμαι πάρεδρος.

18

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

18

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

Ο ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ

Μετάφρασις Δ. Κακλαμάρου.

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 582)

Ἦτο ἐσπέρα. Ἐλάμβανε τὴν παιδαριώδη εὐχαρίστησιν νὰ βλέπῃ, διὰ τῆς θυρίδος τῆς ἀμάξης του τὴν ἐκτεταμένην γραμμὴν τῆς ὁδοῦ Λαφαγέτ, ποικιλομένην ἀπὸ τοὺς φανούς τοῦ αερίοφωτος. Ἡ κίνησις τῆς μεγάλης πόλεως τὸν νύχαρῖσται. Τὸ βάδισμα τῶν διαβατῶν τοῦ ἐφαίνετο ὅτι εἶχε ζωηρότητα καὶ ἰδιαιτέρην τινα εὐθυμίαν. Ἡ ἐν ταῖς ὁδοῖς κυκλοφορία ἦτο θορυβώδης. Εἰς τὸ σταυροδρόμι τοῦ προαστείου Μόντ-μάρτρ, ἔπεσεν εἰς ἀδιέξοδον κύκλον ἀμαξῶν· οἱ ἀμαξή-

λάται ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους μὲ ζωηρότητα, καὶ οἱ πεζοὶ ὠλίσθανον σχεδὸν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς τῶν ἵππων, ἐπειγόμενοι νὰ προχωρήσωσιν. Ἡ ἀμαξία του σταματήσασα πρὸς στιγμὴν, ἀνεχώρησε καὶ πάλιν, διήλθε κατὰ μῆκος τὸ τεῖχος τοῦ κήπου τοῦ μεγάρου Ρότσσιλδ, καὶ αἴφνης, ὁ δούξ εὐρέθη ἐν μέσῳ τοῦ βουλευθάρτου.

Ἡ καρδιά του συνεσφίγγθη. Πολλοὶ ἀμαξαὶ ἐβάδιζαν κατὰ γραμμὴν, διευθυνόμεναι πρὸς τὴν Ὀπεραν. Εἰς τὸ βάθος τῶν εὐρυχώρων λαντῶ, ἐφαίνοντο ἐντὸς τῶν κομψῶν των φορεμάτων, αἱ γυναῖκες, ἔχουσαι τὴν κεφαλὴν τυλιγμένην μὲ λεπτὰ ἐκ δαντελλας σάλια. Αἱ διαλείπουσαι τῶν φανῶν λάμψεις, αἱ ὁποῖαι ἔρριπτον θαμβὸν φῶς ἐπὶ τῆς προσόψεως τοῦ θεάτρου, ἔκαμαν ν' ἀκτινοβολῶσιν αἱ περικεφαλαῖαι τῶν ἐφίππων χωροφυλάκων, οἵτινες τυλιγμένοι μὲ τοὺς μανδύας των ἔμενον ἀκίνητοι ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας. Ἐν τῷ μέσῳ τούτῳ τοῦ βουλευθάρτου καὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν ἡ κίνησις ἦτο ζωηροτάτη. Αἱ βιτρίναι τῶν ἐμπορικῶν ἐλαμπον ἐν τῷ σκότει, τὰ πεζοδρόμια ἦσαν μαῦρα ἀπὸ τὸν ἐπ' αὐτῶν κόσμον. Ἦτο ἐκεῖ ἡ μαγικὴ εἰκὼν τῶν Παρισίων κατὰ τὴν νύκτα, ἥτις ἐφανεροῦτο ἐν ὅλῃ τῇ τῇ λάμπει καὶ τῇ καλλονῇ.

Ἡ ἀμαξία παρέκαμψε τὴν ὁδὸν τῆς Νίκης καὶ μετὰ τινα λεπτὰ ὁ Γάστων εὐρίσκετο πρὸ τῆς θύρας τῆς Λέσχης. Κατέβη τῆς ἀμάξης του ὀλίγον ζαλισμένος, ἔχων ἀκόμῃ τὰ ὦτα πλήρη τοῦ ἐκνευριστικοῦ θορύβου τοῦ σιδηροδρόμου, μὲ

Μετέβη εἰς νεοεκλεχθέντος.

— Δὲν δύναμει τῷ ἀπαντᾷ, καὶ οὗτος ἐπίσης, διότι δὲν ὠρίσθημεν ἔτι οἱ νέοι πάρεδροι.

— Περίεργον, εἶπε τότε ὁ Φαλέζ, κινῶν τὴν κεφαλὴν μὲ-
χρι τοῦδε ἐγνώριζον ὅτι μόνον διαλείπων πυρετὸς ὑπάρχει,
ἀλλ' οὐδέποτε ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ, ὅτι θὰ ὑπάρξῃ καὶ
διαλείπουσα ἐξουσία.

— Ὅλα νὰ τὰ περιμένῃς, τὸν ἀπαντᾷ ὁ χαρίεις πάρεδρος
γελῶν, ἀφ' οὗτου ἐπάτησεν ἡ κατάρρα καὶ ἐγίναμεν **πρό-
τυπον.**

— Δὲν πᾶν λοιπὸν στὸν διάβολο καὶ πρότυπα καὶ ἀντί-
τυπα, ἀνέκραξε τότε ὁ Φαλέζ μετ' ἀγανακτήσεως καὶ μά-
λιστα μίαν ὥραν ταχύτερον διὰ νὰ ἀναπνεύσωμεν,

Παρέστημεν μάρτυρες περιέργου σκηνῆς, μαρτυρούσης τὴν
ἡμερότητα τῶν ἡθῶν μας. Ἡ σκηνὴ ἐν τῇ συνοικίᾳ τῆς
Νεαπόλεως. Ὁ ἥρως τῆς σκηνῆς κρεοπώλης, περιφέρων εἰς
πώλησιν τὸ κρέας του. Τὸ θῆμα, ὁ ἀγοραστὴς, ταπεινὸς φου-
στανελλοφόρος, νέηλος, ὡς ἐφαίνεται. Ὁ φουστανελλοφόρος ἀ-
γοράζει μίαν ὀκτὼν κρέας· ἀλλὰ μόλις τὸ πέρνει 'ς τὰ χέρια,
τὸ ἀνακαλύπτει ἀχρεῖον, σκωληκῶδες· ζητεῖ νὰ τὸ ἐπιστρέ-
ψῃ· συγχρόνως ὁ κρεοπώλης κάμνει ἐπιδεξιῶς νὰ πείσῃ τὸ ἐ-
πιστρεφόμενον κατὰ γῆς, δηλοῖ ἀγριώτατα ὅτι δὲν τὸ δέχε-
ται· θελεῖ νὰ ἐπιμείνῃ ὁ ἀγοραστὴς, ἀλλ' ὁ χασάπης ἐξά-
πτεται. «Πάρ' το ἡ σὲ σφάζω!» ἦσαν αἱ λέξεις του. Ὁ
πτωχὸς ξένος ἠναγκάσθη ἐκὼν ἄκων νὰ ὑποκύψῃ· ἔσκυψε,
τὸ ἐπῆρε ἀπὸ τὴν γῆν καὶ ἐπῆγεν εἰς παρακειμένην βρύσιν
νὰ πλύνῃ τὸν ἐπ' αὐτοῦ βόρβορον, ἀν' ὅχι τὰ σκουλήκια του.
Παρατηρήσεως δὲ γενομένης ὑπὸ τινος τῷ κρεοπώλῃ ὅτι ἂν
ἦτο ἄλλος τις ὁ ἀγοραστὴς ἠδύνατο νὰ χυθῇ αἷμα. ἀπήντη-
σεν, ἀποχωρῶν θριαμβευτικῶς, κυνικώτατα: «Μωρὲ μεγάλην
δουλειὰ ποῦ θὰ μ' ἐπῆγαιναν 'ς τὴ φυλακὴ!»

ὀφθαλμοὺς θαμβωμένους ἀπὸ τὰ φῶτα. Κατακουρασμένοι,
ἀνέβη εἰς τὸ δωμάτιον, τὸ ὁποῖον τοῦ εἶχον ἐτοιμάσει καὶ ἐ-
κοιμήθη ἄνευ διακοπῆς τοῦ ὕπνου του, μέχρι τῆς πρωίας.

Ὁ Γάστρων δὲν εἶχεν ἀπομακρυνθῇ τόσον καιρὸν ἐκ Παρι-
σίων, ὥστε νὰ χάσῃ τὰς παρισινὰς του ἐξεις. Τὸ ρωσσι-
κὸν βερτίκι ἔπεσεν ἐν μιᾷ στιγμῇ καὶ ἀνευρέθη παρισινὸς
ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν. Ἐν τούτοις ἐπὶ δύο ἡμέρας ἐμε-
θύσκετο ἀπολαμβάνων τὸ Παρίσι του. Ἐπεριπάτει εἰς τὰ Ἡ-
λύσια πεδία, εἰς τὸ Δάσος. Ἐχάζωνεν ἐπ' ἄρκετὸν ἐξωθεν τῶν
καταστημάτων καὶ διέτρεξε τὰ μεταξὺ τῆς ὁδοῦ Μαγδαλη-
νῆς καὶ τοῦ βουλευσάτου Μοντμάρτρο χίλια βήματα εὐτυχῆς,
ὡς παιδίον. Ἐτρεξεν εἰς τὰ μικρὰ θεάτρα καὶ ἐξηπλώθη εὐ-
χαρίστως ἐπὶ τοῦ καθίσματός του, ἂν καὶ ἦτο πολὺ στενὸν
καὶ ὄχι καλὰ ταπετσαρισμένο. Ἡσθάνετο ἐσωτερικὴν εὐχα-
ρίστησιν, ἐκχειλίζουσαν εἰς διαρκεῖς θαυμαστικὰς ἐπιφωνήσεις.
Κατὰ βάθος, τοῦ ἐφαίνετο ὅτι εἶχεν ἐλευθερωθῇ ἀφ' οὗτου ἐγ-
γατέλιπε τὴν Ρωσίαν. Εἶχεν ὕψος ἀνθρώπου ἐπανελθόντος
ἐκ τῆς ἐξορίας ἢ διαφυγόντος ἐκ τοῦ κατέργου. Ἦτο ἐλεύ-
θερος τώρα· ἀνέπνευεν.

Αἱ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ὑποθέσεις του ἐτελείωσαν εἰς τρεῖς ἡ-
μέρας. Ἀπεφάσισε νὰ φύγῃ κατὰ τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος.
Ἦθελε νὰ παρουσιασθῇ ἑξαφνα εἰς τὴν μαρκησίαν καὶ τὴν
Κλαίρην, αἱ ὁποῖαι ἤξευρεν ὅτι εὕρισκοντο εἰς Μπωλιέ. Ἐκ
τῶν προτέρων ἀπεμύζα τὴν εὐχαρίστησιν, ἣν ἠθελε τῷ προ-
ξενήσει ἢ ἐκπληξίς των, ἤκουε τὰς φωνὰς των. Οὔτε μ' ἐν

**Παρόραμα, διὰ τοὺς ἀναγνώστας τῶν
Κρητικῶν Γάμων.** Μεταξὺ τοῦ 16 καὶ 17 τυπογρα-
φικοῦ φύλλου παρελείφθη ἐκ τυπογραφικῆς ἀπροσεξίας μία
σελὶς ἣν θέλομεν ἀνατυπώσει καὶ διανεῖμει τοὺς συνδρομη-
τὰς ἡμῶν.

ΤΑ ΕΝ ΚΡΗΤΗΙ

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Χανίων:

«Οἱ ἐν Ρεθύμνῳ συνελθόντες ἀντιπρόσωποι μετὰ ὄριμον
σύσκεψιν ἀπεφάσισαν νὰ μὴ συνταχθῇ οὐδὲν εὐχαριστήριον
ὑπὲρ τοῦ Φωτιάδου, πρὸς τοῦτο δὲ συνέταξαν πρακτικὸν ὅ-
περ ὑπέγραψαν πάντες οἱ συνελθόντες. — Μεθ' ὅλας τὰς ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως διαταγὰς πρὸς εἰσπραξίν τῆς βακουφι-
κῆς δεκάτης, οὐδεμία εἰσέτι ἀπετολήθη ἐνέργεια ὑπὸ τῆς
Διοικήσεως. Τὸ φρόνημα τῶν κατοίκων ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ,
ἀκμαῖον πάντοτε, οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν.

Ἐμάθομεν σήμερον ἐκ τῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων τὴν ἀ-
πόλυσιν τοῦ παρ' ἡμῖν Ἑλλήνος προξένου κ. Μαυρομμάτη·
ἡ ἐντύπωσις ἐκ τούτου ἦτο ἐκ τῶν οἰκτροτάτων. Μίαν παρα-
τήρησιν ἡμεῖς θὰ ἀποτείνωμεν τῇ ἐλληνικῇ κυβερνήσει. Οἱ ἐν-
ταῦθα Ἕλληνες ὑπῆκοοι εἰσὶν ὀλίγιστοι· ἐὰν φρονῇ ὅτι τὸ ἑλλ.
προξενεῖον σκοπὸν μόνον ἔχει τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέ-
σεων τῶν ὑπηκόων του, ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο ἀπλούστατον προ-
ξενικὸν πρακτορεῖον μετ' ὀλίγα ἐξοδα. Ἐὰν ὅμως ἡ ἑλλ. κυ-
βέρνησις θέλῃ νὰ διατηρῇ καὶ γόητρον παρ' ἡμῖν καὶ χίλια
Γενικά προξενεῖα ἐὰν ἰδρῶσιν, δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃ, διὰ τοῦ
τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον φαίνεται θέλουσα νὰ πολιτεύονται οἱ
ἐνταῦθα προξενικοὶ ὑπάλληλοί της. Ἐὰν ὅμως αἰσθάνεται ἀ-
καταμάχητον ὄρεξιν νὰ ἐξοδεύῃ πολλὰ, ἡμεῖς θὰ τῇ συστή-
σωμεν καὶ ἐν ἄλλο. Ὑπάρχει παρ' ἡμῖν εἰς ὀθωμανὸς, οὐτινος
ὁ φανατισμὸς εἶνε παροιμιώδης· ὀνομάζεται Ἀχμέτ Ἐφένδης

βασίλειον δὲν θ' ἀντήλασσε τὴν ἡδονήν, ἣν θὰ ἡσθάνετο νὰ
φθάσῃ εἰς τὸ Μπωλιέ αἰφνιδίως.

Περιπατῶν ἀσκόπως ἀνὰ τὰς ὁδοὺς, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀδα-
μαντοπωλεῖον τοῦ οἰκογενειακοῦ προμηθευτοῦ καὶ ἠγόρασε
ἓνα ὠραιότατο δακτυλίδι διὰ τὸν ἀραβῶνά του, ἓνα μεγάλ-
ον σάπφειρον, περιτριγυρισμένον μετ' μικρὰ μπριλλαντάκια,
δεμένα μετ' σπανίαν τελειότητα. Ἐφαντάζετο ὅτι προσέφερεν
εἰς τὴν Κλαίρην τὸ ἐκ λευκοῦ βελούδου κεμηλιούχιον. Αὕτη
τὸ ἤνοιγε, καὶ μειδιῶσα τοῦ ἐδίδε τὸν χρυσοῦν ἐκείνον κυ-
κλίσκον, διὰ νὰ τῆς τὸν περάσῃ μόνος του εἰς τὸν λεπτοφυῆ
δάκτυλόν της τὸν ἀπολήγοντα εἰς ροδάλον ὄνοχα. Καὶ αὕτην
τὴν φορὰν ἐτελείωναν πλέον τὰ ψέμματα, ἦτο σύζυγός της·
τὸ δακτυλίδι ἦτο ὁ πρῶτος κρίκος τῆς αλύσσεως, ἥτις ἔμελλ-
ε νὰ τοὺς συνενώσῃ.

Τὴν προτεραιάν τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὁ δοῦξ, ἐπανερχό-
μενος ἐκ τοῦ θεάτρου, εὔρε τὴν ἐν τῇ Λέσχῃ κίνησιν ζωηρο-
τέραν ἢ ἄλλοτε. Ἠρώτησε καὶ ἔμαθεν ὅτι ὅλη αὕτη ἡ κίνη-
σις, τὰ φῶτα, ἡ ταραχὴ προήρχοντο ἀπὸ ἐκτακτον παρά-
στασιν, ἥτις ἐδίδετο ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἐορτῶν. Ἐκλεκτὸν ἀ-
κροατήριον εἶχε συναθροισθῇ διὰ ν' ἀκούσῃ τὴν Ἀνατροπὴν
τῆς πριγκηπέσσης, μελοδραμάτιον εἰς δύο πράξεις, συντεθὲν
ἀπὸ δύο εὐφρεῖς ἀνθρώπων, ἀνῆκοντας εἰς τὴν καλλιτέραν
κοινωνίαν, ἀπὸ τὸν δοῦκα τοῦ Φεράς, ὅσον ἀφορᾷ τὸ δραμα-
τικὸν μέρος, καὶ ἀπὸ τὸν κύριον Ἰούλιον Τρελάν, ὅσον ἀφορᾷ
τὴν μουσικὴν.

Ἀργυράκης, οἱ δὲ δούλησκοι τοῦ ἀτενίζουσι πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς σωτῆρά των· δύναται ἡ ἐλλ. κυβέρνησις νὰ ἀναθέσῃ εἰς αὐτὸν τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα Γεν. προξενείου της, χωρὶς νὰ φοβῆται ποτὲ ὅτι πασσᾶς τις θὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀνάκλησίν του. Πιστεύομεν δὲ ὅτι καὶ ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς τοῦ Ἀχμέτ Ἐφένδη, ὅσον καὶ ἂν ᾖ νῦν μέγας, θὰ ᾖ πάντοτε πολὺ μικρότερος τοῦ κομματικοῦ φανατισμοῦ τοῦ κυβερνήτου σας, καὶ θὰ δεχθῇ τὴν τιμὴν, ἣν ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις θὰ τῷ κάμῃ.»

ΧΡΟΝΙΚΑ ΣΠΑΡΤΗΣ

(ΕΙΔΙΚΟΝ ΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Σπάρτη, 30 Σεπτεμβρίου

Σήμερον ἐγένετο ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν νέων δημοτικῶν ἀρχῶν μας. Χαρακτηρισμὸς ἀτυχῶς καὶ τῆς ἐκπνευσάσης δημοτικῆς ἐξουσίας, ἥς προέστατο ὁ κ. Λεώπουλος, εἶνε ἡ ἡδύνατο νὰ προλάβῃ οὗτος σπατάλη δημοτικῆς περιουσίας καὶ παροιμιώδης περὶ πάντων ἀμεριμνομέριμνα. Ἡ ταντάλειος δίψα τῆς Σπάρτης, ἡ ὁποία κατακλύζεται ἀπὸ νερά, ἡ λαβοῦσα μορφήν καὶ κύρος νομίμου πράξεως αὐθαίρετος ἀγροζημία, ἡ ἔλλειψις καὶ ἔχθρος καλλαισθησίας, μένοντος τοῦ τόπου μας σχεδὸν μὲ τὰς ἀπὸ Ἡροδότου βορβορώδεις δημοτικὰς ὁδοὺς του, εἶνε αἱ μόναι λυπηραὶ ἀναμνήσεις, αἱ οἱ κατὰ καιροὺς δημοτικοὶ ἄρχοντές μας καταλείπουσι. Καὶ ὅμως θὰ ἐκπληχθῇτε μανθάνοντες ὅτι ἡ τὴν αἰσχίστην ἐντύπασιν εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους ξένους ἐμποιοῦσα Σπάρτη, ἡ χάρις τῇ ἐθνικῇ εὐαισθησίᾳ τῶν ἀρμοδίων της καὶ τὰ μόνον πράγματα αἱ οἱ σημερινοὶ «Ἕλληνες μεθ' ὑπερφηφάνειας δυνάμεθα νὰ παρουσιάσωμεν εἰς τοὺς ξένους, τὰ ἀρχαῖα λείψανα. ἐν μέσῳ κοπῶντος ἐπιδεικνύει, ἔχει ἔσοδα, ὡς δῆμος, 80 χιλιάδας δραχμῶν ἀκατανοήτως ἐξοδευομένας, ἀφοῦ οὐδὲ εἰς

κλητῆρ φαίνεται εἰς τὰς ὁδοὺς, διότι φαίνεται ὅτι ὁ δήμαρχος ἔχει πολλὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ καλὰ αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν του.

Ἄς ἐλπίσωμεν ἐν τούτοις ὅτι ὁ νέος δήμαρχός μας κ. Μελετόπουλος θ' ἀφήσῃ τὴν ἀρχαίαν του πολιτικὴν καὶ θὰ ἰδῶμεν βελτιώσεις πολλὰς καὶ καλὰς, αἵτινες καὶ τὸν κατὰ πόδας ἀκολουθήσουσα αὐτὸν ἐν τῇ δημοτικῇ πορείᾳ ἀνταποκριτὴν σας ἀπὸ ψάλλου δημοτικῶν ἱερεμιάδων εἰς ἐγκωμιαστὴν θὰ μεταβάλλωσι τῆς εὐδοκίμου πορείας του.

Ἡ **εὐλογία** μας. Αὕτη ἀπὸ πολλοῦ ἐνεκλιματίσθη, ὡς αἱ λεμονεαὶ μας, ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν. Μόνον ἐν τῷ χωρίῳ Ἀγριάναν κατὰ ἑκαταντάδας ἀριθμοῦνται οἱ προσβεβλημένοι. Ὁ εὐαγγελικὸς Νομάρχης μᾶς ἀφῆκε πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ, ἀναχωρήσας οὐκ οἶδα ποῦ, πρὸς ἀνάπαυλάν ἴσως ἀπὸ τῶν κατὰ τῆς εὐφλογίας μας κοπιαστικῶν μέτρων του. Ἡδὴ οὐδὲν ἄλλο ὑπολείπεται ἢ νὰ θέσωμεν εἰς ἐνέργειαν τὸ Σαμφώνειον ἐκεῖνο «Ἀποθανεῖτω ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἀλλοφύλων μας», δι' ὀλίγου ἐξ εὐλογιώντων πύου νὰ στείλωμεν ὅλας τὰς ἀρχὰς μας εἰς τὸν διάβολον.

Τοὺς φυγοδέκους μας, ὁμοιάζοντας μὲ τοὺς πληθυνομένους καὶ ἀφορωτέρους ἐκ τῆς μὴ καταδιώξεως καθισταμένους λαγοὺς, πλησιάζομεν νὰ τοὺς ἰδῶμεν παίζοντας πρέφαν μὲ τὰς ἀρχὰς μας, ἰδίως δὲ μὲ τοὺς ἀξιωματικούς τῆς χωροφυλακῆς ἐν τοῖς καφφενείοις. Δὲν ἐκπλησσομεθα διὰ τὴν αὐξησίν των, διότι δὲν περιμένομεν ἀπὸ τοὺς τοιοῦτους περιπλανωμένους καὶ ὡς ἀστακοὺς ὠπλισμένους κήρυξιν τοῦ θείου λόγου. Ὅταν μάλιστα ἀναλογισθῶμεν ὅτι εἰς τοὺς τοιοῦτους ὄντας τὸ πλεῖστον ἀπόρους χωρικοὺς διὰ τοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως θὰ γεννηθῇ ὁ πρὸς τὰ πρόβατα ἢ τὴν ἀγελάδα τοῦ ἄλλου πλατωνικοῦ ἔρωος ἐκδηλούμενος δι' ἀρπαγῶν

Οἱ ἡθοποιοὶ ἦσαν ἀξιοσημείωτοι. Ὁ Βαρόνος ἀπὸ τὸ θέατρον τῶν Βαριετῆ, ἐδάνειζε τὰ φυσικά του προτερήματα εἰς τὸ μέρος τοῦ θαλαμηπόλου. Ὁ Δουβράβι ἐκ τοῦ Παλαιουργιᾶ ὑπεκρίνετο τὸ πρόσωπον τοῦ καθαλλέρου Ἀλφόνσου Ρουφλακέτ. Ὁ Σαὶν-Ζερμαίν ἐκ τοῦ Γυμνασίου συνήνεσε διὰ μίαν φορὰν νὰ ὑποδυθῇ τὸ πρόσωπον τοῦ Περίπινστερ. Ὁ νεαρὸς βαρῶνος Τρεζοριέ, μέλος τῆς Δέσχης, ἐπεφορτίσθη μὲ τὸ πρόσωπον τοῦ Τριολέ, ὡς ἔχων ὥραϊαν φωνὴν τενόρου. Ἡ κυρία Ἰουδίκ ὑπεκρίνετο τὴν πριγκηπέσσαν Ὁρτενσίαν καὶ ἡ Σουσάννα Λαζιὲ τὴν βασιλομήτορα.

Ἡ ἐπιτυχία ἐπεριμένετο τελεία. Ὁλος ὁ κόσμος ἤρχετο ταυτοχρόνως διὰ νὰ πιάσῃ καλὴ θέσι. Καὶ ἀπὸ τοῦ εὐρυχωροῦ προδρόμου, συγκεχυμένους ψιθυροὺς φωνῶν διαρκῶς φροῦ—φροῦ ἐσθίτων συρομένων κατὰ γῆς, ἤρχετο μέχρι τοῦ δουκὸς ἀναμεμιγμένον μὲ ρεύματα θερμοῦ ἀέρος, ἐλαφρῶς ἥρωματισμένον.

Ἀντὶ ν' ἀναβῇ διὰ νὰ κοιμηθῇ, ὁ δούξ ἔδωκε τὸ ἐπανωφόρι του εἰς ἕνα ὑπνέτην, διηυθέτησε τὴν ἐνδυμασίαν του καὶ εἰσῆλθε.

Πολλὰκις μνησθαινὴ τις περιστάσις ἀποφασίζει περὶ τῆς τύχης τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ὁ Βλιγνὺ, πηγαίων ν' ἀκούσῃ τὴν Ἀνατροφὴν τῆς Πριγκηπέσσης ποτὲ δὲν ἐφραντάζετο ὅτι μπορούσε ἡ ἀπόφασίς του αὐτὴ νὰ δώσῃ ἄλλην ὅψιν εἰς τὸ μέλλον του.

Ἡ αἶθουσα τῶν ἐορτῶν ἔλαμπεν ἀπὸ φῶτα. Ἐπὶ καθισμά-

των σχεδὸν κολημμένων, ἄπειροι θεαταὶ συνωθοῦντο. Ἦτο ἐπιφάνεια ἐκ μεταξωτοῦ, βελούδου καὶ γάζης, κλίμαξ ἐκ λαμπόντων χρωμάτων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ἀπῆστραπτε ἡ λευκότης τῶν γυμνῶν ὤμων. Ὁ ἐκ τῶν ριπιδίων ἐλαφρὸς θόρυβος ἐτάραττε τὸ ἄπειρον αὐτὸ πλῆθος διὰ πτερωτῆς τινος ταραχῆς. Βόμβος σιγαλῶν καὶ διακεκομμένων συνομιλιῶν ἐξηγεῖτο ὅταν γνωστὸν πρόσωπον εἰσῆρχετο ἐν τῇ αἰθούσῃ. Εἰς τὸ βάθος ἡ σκηνὴ, σιωπηλὴ, αὐστηρὰ κλεισμένη εἰς τὰ βλέμματα διὰ τῆς ἐρυθρᾶς τῆς αὐλαίας.

Ὁ δούξ διηυθύνθη πρὸς ὁμάδα τινα βελαδοφόρων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶχε διακρίνει μερικοὺς φίλους. Ἐν τῷ κέντρῳ εἶχεν ἐνθρονισθῇ περικυκλούμενος ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὁ κ. Ἐσκάνδ, νεαρὸς συμβολαιογράφος, ἐσχάτως διορισθεὶς καὶ μέλλων κληρονομὸς ἀρχιεκατομμυριούχων γονέων.

Ἐνδεδυμένος μὲ ἀμεμπτον κομψότητα, ὠμίλει μὲ ὕψος ἐπιστημότητος. Ἄλλ' ἡ θέα τοῦ Βλιγνὺ ἐφάνη ὡς νὰ τοῦ ἐκάρφωσε τὴν γλῶσσαν εἰς τὸν οὐρανίσκον. Ἐμεινε μὲ τὸ στόμα ἀνοικτὸν παρατηρῶν ἐκπληκτικὸς τὸν δούκα, ὅστις ἐπλησίαζε μειδιῶν.

(ἀκολουθεῖ).